

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. února 2015 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – trestní řízení proti Miguelu M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

(Spojené věci C-627/13 a C-2/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Prekursory drog – Sledování obchodu mezi členskými státy – Nařízení (ES) č. 273/2004 – Sledování obchodu mezi Evropskou unií a třetími zeměmi – Nařízení (ES) č. 111/2005 – Obchodování s léčivými přípravky, které obsahují efedrin a pseudoefedrin – Pojem „uvedená látka“ – Složení – Vyloučení všech léčivých přípravků nebo jenom těch, které obsahují uvedené látky, jejichž složení je takové, že tyto látky nelze snadno extrahovat – Směrnice 2001/83/ES – Pojem „léčivý přípravek““

(2015/C 107/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního trestního řízení

Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

Výrok

Články 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog a nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi, musejí být vykládány v tom smyslu, že takový léčivý přípravek, jako je přípravek definovaný v článku 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006, nelze jako takový kvalifikovat jako „uvedenou látku“, a to i za předpokladu, že obsahuje látku stanovenou v příloze I nařízení č. 273/2004, jakož i v příloze nařízení č. 111/2005, kterou lze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 39, 8.2.2014.
Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Bruxelles – Belgie) – Office national de l'emploi v. Marie-Rose Melchior

(Věc C-647/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Podmínky pro získání nároku na dávky v nezaměstnanosti v členském státě – Zohlednění dob odpracovaných v postavení smluvního zaměstnance ve službách orgánu Evropské unie se sídlem v tomto členském státě – Započtení dnů nezaměstnanosti, kdy byl vyplácen příspěvek v nezaměstnanosti na základě pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, jako odpracovaných dnů – Zásada loajální spolupráce“

(2015/C 107/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Office national de l'emploi

Žalovaná: Marie-Rose Melchior

Výrok

Článek 10 ES ve spojení s pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropských společenství vydaným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí dočasná opatření použitelná pro úředníky Komise, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, vykládané v tom smyslu, že pro účely vzniku nároku na dávky v nezaměstnanosti se nezohledňují odpracované doby dosažené v postavení smluvního zaměstnance u orgánu Evropské unie se sídlem v tomto členském státě a jako odpracované dny se nezapočítávají dny nezaměstnanosti, za které byl vyplácen příspěvek v nezaměstnanosti na základě pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, kdežto dny nezaměstnanosti, kdy byly vypláceny dávky v nezaměstnanosti podle právní úpravy uvedeného členského státu, započítávány jsou.

(¹) Úř. věst. C 61, 1. 3. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – H. J. Mertens v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-655/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Článek 71 – Pojem „příhraniční pracovník, který má zkrácenou pracovní dobu“ – Zamítavé rozhodnutí členského státu bydliště a příslušného členského státu přiznat dávky v nezaměstnanosti“

(2015/C 107/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: H. J. Mertens

Žalovaná: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Výrok

Článek 71 odst. 1 písm. a) bod i) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že příhraniční pracovník, který je bezprostředně po skončení pracovního poměru na plný pracovní úvazek u zaměstnavatele v členském státě zaměstnán na částečný pracovní úvazek jiným zaměstnavatelem ve stejném členském státě, má postavení příhraničního pracovníka který má zkrácenou pracovní dobu, ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 78, 15.3.2014.